

Pogovor s plastičnim kirurgom Marjanom Fabjanom

Jani Breznik

Se lahko predstavite bralcem Medicinskega mesečnika?

Sem Marjan Fabjan rojen leta 1951 v Ljubljani, po izobrazbi sem zdravnik, poročen, oče treh otrok, po horoskopu sem dvojček, kot zasebnik se ukvarjam z plastično kirurgijo približno 15 let. Prej sem delal v SB Jesenice kot splošni kirurg. Sicer se rad ukvarjam z športom, veliko časa pa posvečam tudi duhovnemu življenju.

Zakaj ste si za specializacijo izbrali ravno plastično kirurgijo?

Plastično kirurgijo sem si izbral po naključju, ko je bilo objavljeno novo specializantsko mesto za gorenjsko regijo. Takrat seveda nisem vedel kam natančno me bo pot vodila, zanimala pa me je vsekakor mikrokirurgija in kirurgija roke.

Kako to, da ste se odločili za zasebno prakso?

Zasebna praksa pa je bila zelo težka in tvegana odločitev v tistih časih. Imel sem možnost za delo v SB Jesenice, v KC Ljubljana ali pa zasebna pot. Odločil sem se za slednjo, saj sem tu videl svojo priložnost za napredek in razvoj. Odločitev ni bila lahka saj sem bil takrat pionir v zasebni praksi v Sloveniji in ni bilo jasno kako bodo stvari tekle. Danes mi ni žal. Zelo pomembno je tudi, da je moje podjetje družinskega značaja, saj v njem sodeluje celotna družina, žena Zora (anesteziolog), sin Gašper (finančni direktor), sin Matic (specializant plastične kirurgije), hči Živa (študentka medicine)

Lahko opišete razlike med javnim in zasebnim sektorjem zdravstva glede na vaše izkušnje?

Razlika je očitna. V zasebnem sektorju si odvisen sam od sebe, vso odgovornost nosiš sam, krojiš si svoj delavnik in delaš veliko bolj učinkovito. V javnem sektorju je odgovornost porazdeljena, imaš več kolegov za konzultacije, učinkovitost dela ni optimalna, delovni čas ti razporejajo drugi, socialni status je temu primeren.

Ali v praksi obstajajo opazne razlike med obravnavo pacientov v javnem in zasebnem sektorju (glede na čas, ki ga ima zdravnik na voljo, kvaliteto storitev...)

Mislím, da je to odvisno predvsem od samega zdravnika. Vsak zasebnik pa se mora vsekakor maksimalno potruditi za vsakega pacienta, če hoče »preživeti«.

Kako bi ocenili pozicijo estetske kirurgije v Sloveniji glede na evropske in predvsem ameriške standarde? Kake so razlike?

Estetska kirurgija pri nas je v velike vzponu. Še zdaleč pa ne dosegamo evropskega povprečja, kaj šele ameriškega. V moji ordinaciji je vedno več pacientov iz vsakda-

njega okolja z normalnim življenjem brez blišča in slave, tako da mislim, da estetska kirurgija pri nas ni več tak tabu. Očitna razlika Slovenije in EU oz. ZDA pa je vsekakor cena storitve, saj so pri nas cene do 10X manjše.

S kakšnimi motivi pridejo pacienti na lepotni poseg? Gre bolj za realne ali psihološke razloge?

Moram reči, da gre v 80 % z realne razloge, tako da pacientom res lahko pomagamo, žal pa je 10-20 % tudi takih, katere želje so neuresničljive.

Kakšno je zanimanje za plastično kirurgijo pri nas? Kateri posegi se opravljajo najpogosteje?

Zanimanje se povečuje, največ posegov je na dojkah (augmentacija), obrazu(nos, botoks, facelifting, ušesa).

Koliko ste seznanjeni s potekom študija na MF v Mariboru in kaj menite o njem?

Uvedba nove fakultete je vsekakor dobrodošla in pozitivna, saj je bila nujno potrebna konkurenca ljubljanski MF. Želim si le, da bi bilo delo in sistem učenja na novi fakulteti drugačno, bolj koristno in zanimivo za študente.

Kaj počnete v prostem času, hobiji?

V prostem času se veliko ukvarjam z športom, duhovnostjo, zelo rad tudi potujem.

Imate za konec pripravljen kakšen nasvet za bodoče kirurge?

Vsi ki si želite postati kirurgi, morate vedeti, da si to res želite, saj morate biti pri svojem delu z dušo in telesom.

